

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils ielā 19
Tālrunis № 106
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 101 (1990)

Trešdien, 1957. g. 28. augustā

13. gads

VAIRĀK ATBILDĪBAS BRIGADIERU DARBĀ

Izšķiroša loma kolchoza ražošanas organizēšanā un vadīšanā ir brigadieriem, ko saskaņā ar Lauksaimniecības arteļa statūtiem izrauga kolchoza valde uz diviem gadiem. Pieredze rāda, ka no brigadiera prasmes organizēt un vadīt brigāžu darbu atkarīga visa arteļa labklājība. Tāpēc jāvēlī sevišķa uzmanība, lai brigades vadītāji būtu cilvēki, kam ir nepieciešamās lauksaimniecības zināšanas un prasme, kuriem patiešām rūp sava kolchoza nākotne.

No 32 rajona kolchoziem 19 arteļos neorganizētas kompleksās brigades, kas sevi pilnīgi attaisnojušas. Pēdējos gados darbā kolchozos izvirzījušies daudzi apzinīgi brigadieri. Ar labiem panākumiem brigades vada kolchozā „Traktorists” brigadieri bb. Neimane un Kapteinis, „Uzvarā” — Vilma Freimane, „Ventā” — Arturs Hofmanis un daudzi citi. Šo kolchozu valdes sistematiski noklausās brigadieru atskaites par darbu, kontrolē, kā viņu vadītās brigades pilda ražošanas uzdevumus, rūpējas, lai palielinātos brigadieru zināšanu līmenis, regulāri sasauc brigādēs ražošanas apspriedes. Vairākās brigādēs iekārtoti sarkanie stūrīši.

Brigadieris nedrīkst būt tikai administrators. Viņam jābūt priekšzīmei brigādes laudim kā ar savu izturēšanos, tā ar darba mīlestību, pirmā vietā izvirzot visa kolchoza intereses. Taču, diemžēl, mūsu rajona kolchozos vairāki brigadieri pienācīgi neveic savus uzdevumus un neattaisno valdes uzticību. Piemēram, kolchozā „Komunisma ceļš” brigadieri Silinš un Strautiņš pieļauj rupjus statutu un darba disciplīnas pārkāpumus. Tas pats sakāms par kolchoza „Aktīvis” brigadieri b. Salmu, „Socialisma ceļš” brigadieri b. Kiršteinu. Par lopkopības attīstību nerūpējas lauksaimniecības arteļa „Kopdarbība” brigadieri b. Rubenis, kura vadītājā kompleksajā brigādē sabojājās 24 t skābbarības tikai tāpēc, ka tvertnes laikā nenošedza. Vairāki komplekso brigāžu brigadieri nepietiekamu vērību veltī lopkopībai. Šie brigadieri daudz var mācīties no Lēnina vārdā nosauktā kolchoza brigadieriem bb. Kazaka, Madernieka, Kronberga, kur lopkopībai un lopkopībai velta vienādu uzmanību. Turpretī kolchoza „Jaunā gvarde” brigadiere b. Garokalna maz rūpējas par lopkopības attīstību, bet valde ne reizi nav uzklusījusi viņas atskaiti par darbu.

Rajona Darbaļaužu deputātu padomes IV sasaukuma otrajā sesijā norādīja, ka brigāžu vadība vispirms jāuztiek lauksaimniecības specialistiem, kuriem netrūkst vajadzīgo zināšanu lauksaimniecībā un lopkopībā.

Pavisam maz uzmanības darbam ar brigadieriem velta MTS, ciemu padomes un kolchozu valdes. Nav notikuši ne brigadieru semināri, ne sanāksmes, kur varētu dalīties darba pieredzē. Lielāka vērība brigadieru audzināšanā jāvēlī partijas pirmorganizācijām kolchozos.

Tikai tad kolchozos gūs arvien labākus panākumus, palielināsies kolchoznieku labklājība, ja brigades vadīs cilvēki, kam rūp kolektīvās saimniecības labklājība, kam ir vajadzīgās zināšanas un organizatoriskās spējas.

Ražas novākšanā dārga katra stunda Vilcināties nozīmē pieļaut graudu zudumus

24 cnt rudzu no hektara

Bagātu ziemāju ražu izaudzējuši kolchoza „Jaunā gvarde” b. Grieziņa vadītās brigades laudis.

Pašreiz kolchozā uzsākta rudzu kulsana. No katra hektara rudzu izkul 24 cnt graudu, kas 2,5 reizes pārsniedz vidējo rudzu ražu pagājušajā gadā. Šāda rudzu raža brigādē izaudzēta 22 ha platībā. Daudz mazāks birums nebūs arī no pārējiem 38 hektariem rudzu.

A. Zieds

Nopļaušana vairāk nekā puse vasarāja

Strauji ražu novāc kolchoza „Abava” laudis. Viņi jau nopļāvuši vairāk nekā pusi no visas vasarāja sējumplatības. Katru dienu pļauj ar 2—3 mašīnām. Kolchoznieki bb. Novickis un Čirulis katrs dienā nopļauj līdz 5 ha.

Sprāgi noris vasarāja ieviešana šķūņos. Šonedēļ kolchoznieki paredz vasarāja graudaugu kultūru pļauju pabeigt.

P. Čerpiņš

Skolnieki ražas novākšanā

Attēlā: Auseklis Nomals un Alfreds Baumgards nogrābj novāktos rudzu laukus.

Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi lieli palīgi ražas novākšanā ir skolēni. II kompleksajā brigādē sevišķi ākli no dienas dienā druvās strādā Nellija Laizane, Regina Ruskule, Anna un Ģertrūde Kažemakas. Nometnēm neatpaliek arī zēni. Auseklis Nomals un Alfreds Baumgards ne tikai piedalās kūlišu sliešanā un statīpu sliešanā, bet arī grābj ar zirga vilkmes grābekli.

Kā pastāsta brigadieris b. Bērziņš, tad lielu aktivitāti skolēnos izraisījuši papildus apmaksas izsniegšana. Katrs skolnieks par izstrādes dienu papildus apmaksā saņem 3 rubļus. No dienas dienā ākli strādājot, Nellija Laizane 20 augusta dienās izpelnījusi 40 izstrādes dienu. Pāri par 30 izstrādes dienu ir arī vairākiem citiem skolniekiem.

J. Krastiņš

L A B Ā K Ā

Remontu un celtniecības kantora

B R I G A D E

Rajona remontu un celtniecības kantora kolektīvs, gatavojoties Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienas cienīgai sagatavošanai, apņēmis gada plānu izpildīt līdz 7. novembrim. Ka šim solījumam var ticēt, liecina līdzšinējie darba rezultāti. Astoņu mēnešu plānu kolektīvs izpildīja jau līdz Padomju Latvijas 17. gadadienai, un tagad jau krietni pārsniegts deviņu mēnešu uzdevums.

Šajos panākumos savu ieguldījumu devusi arī nelielā betonētāju brigade, ko vada Indriķis Zandmans. Pirmā pusgada plānu tā veica par 129 procentiem, par ko saņēma ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona celtniecības kantora brigādei”.

Kā tad brigade strādā pašreiz? Pagaidām tā ir vienīgā rajona remontu un celtniecības kantora kompleksā brigādē, un pierādījusi, ka sevi pilnīgi attaisno.

Kad apmēram pirms trim gadiem brigade sāka savu darbu, tā iekārtoja dīķus Pelču zivju audzētavā. Brigades locekļi — bb. Zandmans, Rumbergs, Vilerts un Jēkabsons prata tikai zemes rakšanas darbus. Neilgla laikā viņi apguva vairākas specialitātes — betonētāju, mūrnieku, namdaru, kanalizatoru. Šīs specialitātes viņi apguva, ne dienu nekavējot savu tiešo darbu.

Tagad šai brigādei var uzticēt visatbildīgākos uzdevumus, — saka Remontu un celtniecības kantora galvenais inženieris b. Teikmanis. — Visi brigades locekļi darbā ir disciplinēti.

Veic savu darbu labā kvalitātē. Četrus cilvēkus brigādē šogad paveikusi daudz. Tā iebetonēja Tūku fabrikas jaunajā katlu mājā dzelzs fērmas jumtā, ieklāja virs fērmām jumta segumu no dzelzsbetona plāksnēm. Jauns un interesants pasākums bija tas, ka uz dzelzsbetona plāksnēm uzklāja siltuma pildījumu, tā saucamo termo izolitu. Tas pagaidām ir pirmais šāda veida siltuma pildījums mūsu rajona jaunceltnēs. Ieguvums ir tas, ka nevajadzēja izlietot ap 2 tonnām kreorola eļļu. Vārēja iztikt ar vietējiem būvmateriāliem, ko vieglāk sagādāt.

Lielu darbu kompleksā brigādē veikusi rajona slimnīcas jaunās saimniecības ēkas celtniecībā.

Pašreiz brigade strādā Komunālo uzņē-

mumu kantora dārzniecībā. Veckuldīgā, kur veic betonēšanas un kanalizācijas darbus. Brigades rīcībā ir vairāki mehanismi, kā betona maisītājs, javas maisītājs, celtnis, kas ievērojamā atvieglo cilvēku roku darbu.

Brigades laudis stingri apņēmies ceļojošo sarkano karodziņu paturēt arī turpmāk, tādēļ strādā vēl labāk. Vidēji savu darba uzdevumu ik dienas brigāde veic par 160 procentiem, pie kam nevainojama ir darba kvalitāte. Darbs tiek ļoti atalgots. Caurmērā katrs brigades loceklis mēnesī izpelnas ap 1000 rubļiem.

Betonētāju brigades sastāvā ir tikai vecāki vīri. Kā vajag strādāt, no viņiem var mācīties daudzi jaunākās paaudzes amatnieki.

A. Sūna

Ventpils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 25. augustam Ventpils un Kuldīgas rajona kolchozi ražas novākšanā guvuši šādus rezultātus:

	Ventpils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauti graudaugi (proc.)	61,7	55,8
Nokulti graudaugi (proc.)	8,8	7,9
Sagatavota skābbarība (proc.)	20,2	8,2

Apsēsīm ziemājus īsos termiņos

Mechanizatori sāk sēju

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” šogad ar ziemājiem paredzēts apsēt 300 ha.

Vieni no pirmajiem ziemāju sēju uzsāka Kabiles MTS mechanizators Kārlis Gūtmanis un Zūru lauksaimniecības mechanizācijas skolas praktikants Vilmaris Pūce. Viņi ar traktoru DT-54 apsējuši vairāk nekā 30 ha.

Attēlā: kolchoza agronome b. Hermane un 2. brigades brigadieris b. Freibergs pārbauda traktoriā b. Gūtmana darbu.

Ziemāji apsēti

Rūpīgi ziemāju sējai gatavoja kolchoza „Brīvais ceļš” pirmās brigades laudis. Viņi arī pirmie rajonā un Kuldīgas MTS zonā uzsāka ziemāju sēju. Vakar brigādē zie-

māju sēju visā 85 ha platībā pabeidza. Biedra A. Saulgrieža vadītā brigade ir pirmā rajonā, kas jau apsējusi visus ziemājus.

A. Zars

Sējumu platība gandrīz dubultosies

Kolchozā „Kopdarbība” šogad ziemājus novāc no 124 ha platības. Kolchozā apgūtas jaunas platības. Tajās šogad sēt ziemājus. Pašreiz ziemāji jau apsēti 58 ha platībā,

bet pavisam tos sēs 210 ha platībā. Tā ziemāju sējumu platība kolchozā šogad būs gandrīz divas reizes lielāka nekā pagājušajā rudenī.

S. Rasa

Sēj kviešus

Lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” laukkopji vieni no pirmajiem nolāva sēklai izraudzītos laukus. Graudaugus nokaltēja, pārbaudīja dīdību un svētdien uzsāka ziemāju sēju.

Divās dienās I brigades laukos iesēti 10 ha ziemas kvieši un tikpat rudzi, bet II brigādē — 10 ha kvieši. Otrdien kolchoza laukos ziemā-

jus sēja ar 2 traktoru vilkmes sējmašīnām.

Kolchoznieki ar ziemājiem paredzējuši apsēt 230 ha. Ziemāju lauki saņēmuši arī pa 2 cnt superfosfāta un 1 cnt kalija mēslojuma uz ha.

Pirmos 20 ha ar ziemājiem apsējuši arī lauksaimniecības artela „Padomju Latvija” laukkopji.

J. Krastiņš

Vairāk atbildības sajūtas saistību kārtošanā

Nav iemesla aizbildināties ar grūtībām nodokļu un obligato piegāžu izpildē, jo šīs summas un nodevas ir gaužām niecīgas. Tomēr atrodas vēl cilvēki, kas vilcinās izpildīt savas saistības ar valsti. Šo cilvēku kūrībā ir vainojamas arī ciemu padomes, kas neatgādina viņu pienākumus. Rezultātā atsevišķos ciemos netiek izpildīti nodokļu un obligatās piegādes plāns. Tas sakāms par Kursas, Rumbas, Viesturu, Ēdoles ciemiem. Kursas ciemā uz 1. augustu 100 saimniecības nebija uzsākušas pildīt obligatās gaļas piegādes uzdevumu, 43 saimniecības — piena, 40 — olu un 90 — cūku ādu piegādes uzdevumu. Arī lauksaimniecības nodokļi šeit nokārtoti tikai par 20 proc. Tas norāda, ka 80 proc. saim-

niecību nav nokārtojušas trešā termiņa maksājumus.

Ne vienmēr pietiek saistību nekārtotājiem tikai ar atgādinājumiem. Tādā gadījumā jāpielieto citi pasākumi, lai neapzinīgie pilsoņi izpildītu savu pienākumu. Tādi cilvēki atrodas katrā ciemā. Saistības ar valsti nekārto: M. Ābele, K. Lāms, A. Freija Kabiles ciemā.

Nereti iekļūst parādniekos arī kolchozu vadošie laudis.

Tā kolchoza „Komunars” brigadieris b. Leitīšs vēl nemaz nav sācis kārtot obligato gaļas piegādi valstij. Tāpat rīkojas kolchoza „Sarkanā zvaigzne” brigadieris b. Joņiks.

Ka saistības ar valsti jāizpilda noteiktajos termiņos, to aizmirsis kolchoza „Leņina ceļš” brigadieris b. Brūveris,

Pārskats par izslaukumiem laikā no 1957. g. 1. I — 20 VIII

Kolchozs	Izslaukums no 1 govs (kg)	Izslaukums no 1 govs dienā no 1 govs dienā no 1 govs dienā (kg)
Lisenko v. n.	1522	8,4
„Imanta”	1520	9,3
Raiņa v. n.	1486	7,9
„Traktorists”	1400	8,9
„Uzvara”	1368	7,3
„Komunars”	1356	8,9
„Venta”	1316	7,9
„Ciga”	1306	9,4
Kārļa Marksa v. n.	1291	8,2
„Latvijas strēlnieks”	1247	9,4
„Leņina ceļš”	1231	8,4
„Sarkanā zvaigzne”	1181	8,5
„Socialisma ceļš”	1168	7,7
„Komunisma ceļš”	1154	8,3
„Brīvais ceļš”	1154	7,9
„Jaunā gvarde”	1137	7,3
„Mičurina v. n.”	1137	7,2
„Brīvība”	1110	8,2
„Leņina v. n.”	1090	8,5
„Grauds”	1088	6,4
„Dzimtene”	1083	7,3
„Kurzeme”	1077	8,4
„Aktivists”	1055	7,5
„Sarkanais karogs”	1053	6,3
„Spars”	1043	7,0
„Uzvaras karogs”	1029	6,8
„Zdanova v. n.”	986	5,6
„Boļševiks”	978	6,3
„Abava”	908	6,7
„Kopdarbība”	893	4,3
„Proletarietis”	862	6,4
„Padomju Latvija”	861	5,3

MUMS RAKSTA

Neapzinīgs kolchoznieks

Laikā, kad pārējie lauksaimniecības arteli „Traktorists” kolchoznieki diendienā centīgi piedalās ražas novākšanā, pavisam citādi rīkojas artela biedrs Andrejs Mucenieks. Kad kolchoznieki veda šķūņos ziemājus, Mucenieks vāca sienu personīgai govij. Lietainajās dienās, kad nevar vākt sienu, viņš nododas dzeršanai. Kolchoza valdei pedētais laiks saukt šo slaidu un disciplīnas grāvēju pie kārtības.

A. Celms

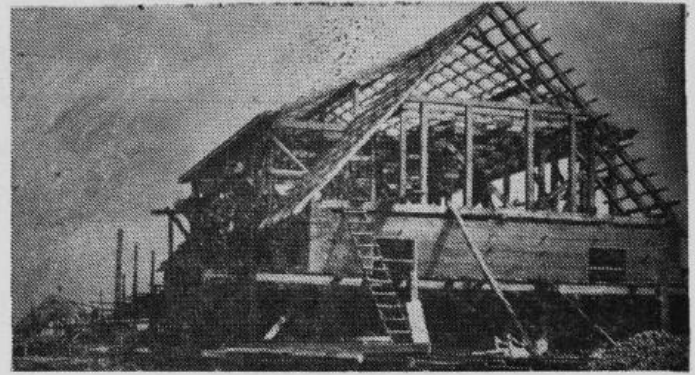
ŽOGI JĀSAKĀRTO

Kuldīgā ir daudz žogu, kuriem visai bēdīgs izskats — sašķobījušies, daži posmi apgāzušies, vai arī draud uzgāzties uz ietvēm. Tādu žogu var redzēt Rīgas ielā starp ēdnicu № 1 un māju № 14. Līdzīgi ir arī citās ielās. Būtu laiks namu pārvaldēm parūpēties, lai vecos žogus nojauktu un uzceltu jaunus.

P. Luneckis

CELTNIECĪBA KOLCHOZOS JĀORGANIZĒ PRASMĪGI

Darbs veicas

Attēlā: jaunās dzīvojamās mājas celtniecība.

Kad kolchozā „Grauds” nebija pašiem sava gatera uzbūvēja jauno liellopu novietni, radās ievērojamas grūtības ar lopkopēju dzīvokļiem. Gadījās, ka dažas pat pārnakšoja turpat barības sagatavošanas virtuvē.

— Kamēr neuzceļsim piemērotu dzīvojamo māju, tikmēr šo jautājumu neatrisināsim, — sprieda kolchoznieki un ierosināja uzbūvēt kūts tuvumā sešu dzīvokļu māju.

Pavasārī sāka jaunās mājas celtniecību. Tā kā materiālus kolchoznieki sagādāja jau ziemā, darbs ātri veicās. Tagad būvbrigāde b. Arāja vadībā jaunajai mājai liek jumtu.

Kolchoza būvbrigāde veikusi arī vairākus kapitalremontus. Piemēram, pārbūvētas dzirnavas, klēts. „Iesalos” izbūvē kūti cūkām. Četriem kolchoznieku dzīvokļiem izlaboti jumti, durvis, logi, krānsis. Kolchozā nav sava jumtu dēlīšu zāģis, bet šo šķērslī pārvarēja. Jumtu dēlīšu zāģi aizņēma no kaimiņiem un sazāģēja vajadzīgo dēlīšu daudzumu.

Visu laiku kolchozniekiem

nebija pašiem sava gatera būvmateriālu apstrādāšanai. Mežā izcirstos būvkokus vajadzēja vest uz Kabiles MTS zāģētavu. Tur pievestos materiālus kolchoziem zāģēja pēc kārtas. Dažreiz gadījās, ka būvmateriāli bija steidzīgi vajadzīgi, bet nebija kārtā. Kad pienāca rinda, kolchozā jau ritēja pavasara sēja, un nācās atraut vairākus kolchozniekus no steidzama darba, lai zāģētu būvmateriālus.

Vēl ļoti lielas neērtības bija ar transportu; sazāģētos būvmateriālus vajadzēja atkal no mašīnu un traktoru stacijas vairākus kilometrus vest līdz celtniecības vietām. Rezultātā, samaksājot MTS par padarīto darbu un aprēķinot par transportu, gadā izlietoja 9—10 tūkstoš rubļu. Arī te kolchoznieki atrada izeju, šovasar iegādājoties jaunu gateri. Turklāt gateris izmaksāja tikai ap 12000 rubļu. Tātad jau pēc pusotra gada gateris būs atmaksājies ar tiem līdzekļiem, kas ietaupīti apstrādājot būvkokus kolchozā.

R. Ritums

Aizbildināšanās nevietā

Pērn ar lielu sparību kolchozā „Kurzeme” uzsāka gaļas būvi: uzbūvēja sienas, jumtu, bet... tālāk netika. Jaunceltne šodien izskatās vēl gluži tāda pati kā pirms gada un nav nekādas cerības, ka šogad to izbūvēs. Kolchozā pat ieviesusies tāda nostāja, ka nav kur steigties, jo pašreiz ir tikai viena derīga automašīna. Logus, durvis izgatavoja pirms gada, bet tie vēl uzglabājas darbnīcā. „Krāšis” būvbrigāde iesāka remontēt kolchoznieku dzīvojamo māju. Uzlika jaunus griestus, izremontēja jumtu un atkal apstājās. Tagad nepārvarama problēma ir krāšis.

— Vainīga plānu komisija, nav iedalījusi cementu, — sūdzas kolchoza priekšsēdētājs b. Surgoits. — Trūkst dēļi, jo piešķīra tikai 200 m³ būvkoku.

Mēdz teikt: — Par veltu barot suni, ja vilks aitas. No šīs senās patiesības var daudz mācīties kolchoza „Kurzeme” valde. Janvārī, februārī un pat martā Kuldīgā bija tik daudz cementa, ka pār-

deva pat brīvā tirgū. Tiesa, cements pilnvērtīgs lietošanai tikai sešus mēnešus no gatavošanas laika. Tomēr, piemērotas telpās uzglabājot, to var lietot arī ilgāk. Kolchozā šo cementu varēja izmantot būvdarbos jau maijā un jūnijā.

Arī 200 m³ būvkoku nav nemaz tik niecīgs daudzums, ja tos taupīgi un lietderīgi izmanto. Kolchozā „Kurzeme” tas ne vienmēr tiek ievērots.

Būvbrigādē ir 7 cilvēki. Bez šaubām, tas ir par maz plašākai celtniecībai, bet kolchozā „Kurzeme” tos pašus bieži vēl norīko laukkopības darbos. Galu galā izrādās, ka neviens no brigades neprot mūrēt krānsi.

„Kviešu” liellopu novietnē un dažās citās vietās jau vairākus gadus „remontē” jumtus.

Kolchozā ir laba galdnieku darbnīca, gateris, jumtu dēlīšu zāģis, ir labvēlīgas iespējas, lai izpildītu celtniecības uzdevumus. Tikai ar īstu saimnieka gādību jā rūpējas par to izpildi.

S. Ante

DARBA VIETU KORESPONDENTI—aktīvi palīgi laikraksta redakcijai

Saturā bagātas avīzes izveidošanā liela loma ir darba vietu korespondentiem. Jo kas gan cits labāk redz visu jauno un interesanto, kas notiek kolchozā, rūpniecības uzņēmumā, MTS un ikvienā citā darba vietā, ja ne vien cilvēks, kas diendienā tur strādā, ir strādājošo kolektīva biedrs. Tāpat nevienš labāk neredz nevēlamās parādības, kā darba vietas korespondents.

Rajona laikraksta „Padomju Kuldīga” redakcija katru dienu saņem vēstules no ārštata korespondentiem. Viņi raksta par sasniegumiem ražošanā, iesūta kritisku materiālu. Redakcija gandrīz visas iesūtītās vēstules arī ievieto laikrakstā.

Lasītāji laikrakstam izvirza arvien lielākas prasības. Viņi norāda uz trūkumiem avīzēs. Tāpēc gribētos, lai ierindas strādnieki, padomju, partijas un kultūras darbinieki laikrakstam rakstītu krietni vairāk. Tad lasītāji laikrakstu neapšaubāmi redzētu daudz vispusīgāku, interesantāku.

Lai ar ārštata korespondentiem pārrunātu jautājumu par tuvākajiem uzdevumiem, šīs dienas LKP rajona komitejā notika sanāksme. Partijas rajona komitejas sekretārs b. Kļaviņš savā referātā runāja par darba vietu korespondentu tuvākajiem uzdevumiem. Viņš pamatoja norādīja uz vairākiem jautājumiem, kas laikrakstā nav pietiekami apgaismoti. Arī paši darba vietu korespondenti runāja, ka laikrakstā maz rakstīts par sacensību Oktobra 40. gadadienu sagaidot, ideoloģiskā un komjaunatnes dar-

ba jautājumiem, kā arī skolu dzīvi un kultūrizglītības darba jautājumiem, par gaumi.

Un, lūk, te plašs darba lauks paveras partijas un komjaunatnes darbiniekiem, skolotājiem, ikkatram darba darītājam. Jāpastāsta avīzē, kā veicas ar saistību izpildi, kādi traucējumi darbā. Daudz vairāk varētu rakstīt par audzināšanas un sadzīves temām. Un te ikviens varētu teikt savu vārdu, kas būtu darāms, lai izskaustu pie mums vēl sastopamās negatīvās dzīves parādības.

Nereti redakcijas darbiniekiem uz aicinājumu rakstīt nākas dzirdēt, ka, lūk, neesot ko rakstīt. Tas nekādā ziņā nav pareizi. Piemēram, ikvienā kolchozā, kaut arī atpali kušā, taču ir čakli laudis. Viņi strādā grūtākos apstākļos un gūst zināmus panākumus. Kāpēc gan par viņiem nerakstīt? Par šiem laudim, kas cīnās par kolchoza izklūšanu no atpalicības, var un vajag rakstīt.

Daudz temu par ko rakstīt ir lauksaimniecības speciālistiem, brigadieriem, kolchozu priekšsēdētājiem, lopkopības fermu pārziņiem. Visiem šiem laudim ir zināma darba pieredze. Kāpēc gan nedalīties pieredzē, kāpēc gan avīzēs slejās nepastāstīt par paņēmieniem, kas ieviesti ražošanā un noteiktajos apstākļos dod vislabākos rezultātus.

Katram, kas raksta laikrakstam, jāievēro, ka materiālam jābūt pareizam, konkrētam.

No darba vietu korespondentiem gaidām aktīvāku līdzdalību laikraksta veidošanā.

Radioficē kolchoznieku mājas

Aizvien vairāk paplašinās radiotranslācijas tīkls Vilānu rajona kolchozos. Tagad gandrīz visas kolchoznieku mā-

jas ir radioficētas. Desmit kolchozos ir pašiem savi radiomezgli. (LTA)

VĒSTULE NO VENTSPILS

Turpina lopbarības sagādi

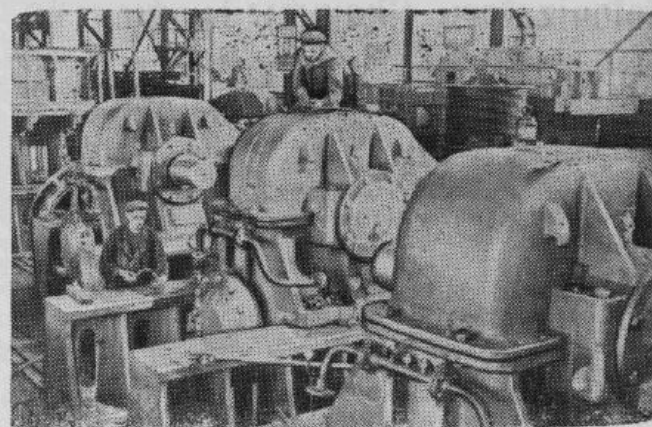
Līdztekus graudaugu plaužai lielākā daļa Ventspils rajonu kolchozu turpina lopbarības sagādi. Vairāk nekā divi tūkstoši centneru rupjās lopbarības virs plānotā daudzuma savākt kolchozā „Uzvara”, bet arteļa „Nākotne” laudis plānoto 4000 centneru vietā šķūņos ievēduši 5250 centnerus rupjās lopbarības.

Lai pilnīgi nodrošinātu kolchoza lopus ar labu barību, Ļeņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteī paredzēja sagādāt 8543 centnerus siena. Pašreiz šķūņos un kūtsaugās savests tikai nedaudz mazāk. Kolchozā graudaugu novākšanā katru dienu strādā vairāk nekā 80 cilvēku. Tomēr arteļa valde prātusi noorganizēt divas brigades, kas diendienā strādā pie lopbarības krājumu papildināšanas. Šajās brigādēs pa lielākai daļai iesaistīti gados vecāki kolchoznieki un pāris spēcīgu vīru no katras kompleksās brigades. Jaukā laikā vāc atālu, bet lietainajās dienās gatavo skābbarību. Tvertnēs jau ielikts 1300 centneru zaļās masas.

Kolchoznieku aktivitāti ražas novākšanā un lopbarības sagādē Ļeņina vārdā nosauktajā arteī sekmē papildapmaksas. Par katru graudaugu novākšanā izpelnīto izstrādes dienu mēneša beigās izsniedz 9 rubļus un divus kilogramus graudu, bet lopbarības sagādē — 10 rubļus. Tagad visas trijās brigādēs grūti atrast kolchoznieku, kas neizietu darbā.

Izmantojot saulespuķes, dažādos mistrus, ābolīņa atālu un savvaļas zāles, kolchozi „Liekne” un „Padomju Latvija” skābbarības sagatavošanas plānu izpildījuši par vairāk nekā 60 procentiem. H. Zajoksnis

PADOMJU DZIMTENĒ

Sverdlovskā. Uralu mašīnbūves rūpnīca par labu darbu otrajā ceturksnī šogad otro reizi apbalvota ar PSRS Ministru Padomes un VACP ceļojošo sarkano karogu. Preču produkciju uzņēmums izlaidis par 10 miljoniem rubļu vairāk nekā iepriekšējā ceturksnī.

Attēls: veltmēšanas darba galdu reduktoru montēšana Uralu mašīnbūves rūpnīcas cehā.

Minskas apgabals. Labas graudaugu ražas izaudzējuši Sluckas rajona Dzeržinska vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa kolchoznieki. Šeit no katra ha iegūst 20 cent miezus, un ziemas kviešus, bet rudzus — 15 — 16 cent no ha.

Attēls: (no kreisās) kolchoza priekšsēdētājs I. F. Griškovs, Velskas MTS direktors A. N. Novikovs un kombainieris S. P. Leončiks apskata izkultos miezus.

Jauni audumi

Tallinas tekstilfabrika „Punane Koit” ar katru gadu paplašina savu ražojumu sortimentu. 5. jūlijā tā sāka ražot 18 jaunu rakstu krepmarokenu. To izgatavo uz pīrcēju vēlēšanas.

Austuves ceha meistars E. Raudvere un māksliniece A.

Mite kopīgi radījuši jaunu dažādu krāsu mākslīgā zīda audumu vakara tērpiem. Tam dots nosaukums „Aino”.

Fabrika ražo gandrīz par 7 procentiem vairāk produkcijas nekā pērn.

Pārrunas par antirelīģiskām tēmām

Ticējumi un mānticība

No senseniem laikiem cilvēki novēro visu, kas notiek visapkārt, lai varētu spriest par gaidāmajām dabas parādībām un zinātu atbilstoši rīkoties. Šo vērojumu rezultātā tautā radušies daudzi ticējumi. Dažus no tiem vēlāk apstiprināja zinātne.

Diezgan pareizi ir, piemēram, tautas ticējumi par laiku: «rasa nokrita — būs labs laiks»; «migla ceļas — būs lietus»; «tirs saulriets — uz sausu laiku»; «saule aizgāja aiz mākoņiem — būs lietus»; «spīdīgs gaiss — noteikti gaidāms pērkons» un daudzi citi. Šos ticējumus var zinātniski pamatot. Taču ne vienmēr tie attaisnojas, jo nevar taču pēc kādas vienas izolētas pazīmes spriest par sarežģītiem dabas procesiem.

Ir arī tādi tautas ticējumi, kas nerunā pretim zinātnē, bet pīlābāri ir neattaisnojams, jo tos grūti sistemātiski pārbaudīt. Tādi ir daudzi vērojumi, kas balstās uz dzīvnieku izturēšanos, augu attīstību un cilvēka sajūtām. Visai ticams, piemēram, ka, sajūtot, negaisa tuvošanos, bites neizlido pēc ienesuma un skudras pārstāj

skraidīt ap pūzni. Šiem kukaiņiem taču negadāts negaiss nozīmē nāvi, tādēļ arī tiem dabiski izveidojusies smalka jūtība pret gaidāmajām laika izmaiņām. Taču ir ļoti grūti pārbaudīt šos vērojumus, jo kukaiņu izturēšanos līdztekus dabas parādībām ietekmē vēl daudzi citi faktori.

Lai gan tautas vērojumi ne vienmēr attaisnojas, tie savos pamatos ir pareizi, līdz šim laikam tie saglabājušies visās tautās un pāriet no paaudzēs uz paaudzēm.

Bet līdzās pareiziem tautas vērojumiem ir daudz apzināti nepareizu, pseidotautisku ticējumu jeb mānticības. Balstoties tikai uz aklu ticību, tie pašos pamatos runā pretim praksei, un zinātne tos noraida.

Mānticība ir tāds pat idejiskais pamats kā reliģiskajiem atspriedumiem — ticība brīnumam, ticība pārdabiskajam. Piemēram, tādi māņi kā ticība likteņam, sapņiem, burvībām, zīlēšanai un pūšļošanai, kā arī dažādiem viltus ticējumiem u.t.t., ir vecu reliģisku māņu atliekas. No šādās mānticības būtībā neatšķiras arī oficiālās baznīcas atzītās reliģiskās

priekšstatī par dabas un cilvēku dzīvi.

Reliģiskās mānticības no makti cilvēki dzīvo pastāvīgās bailēs no izdomātiem noslēpumiem spēkiem, kas it kā varot ietekmēt cilvēku likteņus. Līdz ar to mānticība aptumšo cilvēka apziņu, ierobežo tā radošo aktivitāti un iniciatīvu cīņā ar dabas spēkiem, kavē komunisma celtniecību.

Daži cilvēki baidās no skaitļa «trīspadsmit», jo tas it kā nesot nelaimi. Lai saprastu, kā radies šis ticējums, atkal pievērsīsimies senatnei. Kā zināms, pirmatnējo cilvēku skaitliskās spējas bija vāji attīstītas. Sākumā viņi skaitījuši ar nelieliem skaitļiem — divi, trīs. Skaitījuši uz pirkstiem, plevinojot vienu skaitli otram. Tā, piemēram, lai apzīmētu skaitli «septiņi» daudzas austriešu ciltis teikušas «divi-divi-trīs». Skaitīti, kas neļietipa parastajā skaitliskās sistēmā, cilvēkiem likās nespējamā un pat bīstama.

Daudzajām senajām tautām, piemēram, romiešiem, bija divpadsmit skaitļu skaitliskās sistēma. Arī Rietumelropā ilgi skaitīja pēc šīs sistēmas. Pēc

paraduma vēl mūsu dienās daudzas lietas — traukus, nažus, dakšas, karotes, velti, zīmumus, spalvas un citus priekšmetus skaita duos.

Senie cilvēki, kas lietoja pierasto divpadsmit skaitļu sistēmu, sākumā skaitīti «trīspadsmit» uzņēma ar neuzticību. Kristīgā mitoloģija, lieku reizi vēl it kā pasvītēja savu neļāvību pret šo skaitli, stāstot par «svēto vakarēdīnu», tas ir, par mītiskā Jēzus Kristus un viņa skolnieku atvadu vakariņām, velti no trīspadsmit dalībniekiem attēlo kā nodevēju. Tā radās un izplatījās visā pasaulē mānticīgas bailes no «velna duca».

Vai arī cits piemērs. «Meis kāpis pārskrēja pār ceļu — būs nelaimē». Arī šī divainā ticējuma pamatā nav reālās dzīves notikumi, bet gan reliģiska mānticība. Tā saistīta ar senā ticējumu par «pārvēršanos». Sirmā senatnē cilvēki ticēja, ka jauni gari (un arī jauni cilvēki) it kā varot «pārvērsties» dzīvniekos. Bet melnā kaķi, kas jau pēc krāsas un izskata ir zināmā mērā it kā draudīgs, uzskatīja par vispārīgāko «jaunā gara» iemiesojumu. Tāpēc tā parādīšanās uzskatīja par nelaimes vēstnesi.

Viens no mānticības veidiem

ir zīlēšana. Zīlē ar kārtīm, ar pupām, ar skalēm u.t.t. Taču visi šie zīlēšanas veidi tā vai citādi saistīti ar ticību pārdabiskiem spēkiem — ticību «gariem», ar kuriem zīlētāji it kā varot nonākt saskarē, izziņāt no tiem savu nākotni un izmantot tos savā labā. Dažādie krāpnieki — zīlnieki, pašlētāji un burvjī izmanto šo mānticību un nekaunīgi «aptīra» vientiesīgus cilvēkus.

1955. gadā Ļeņingradas pilsētas Petrograda rajona tautas tiesā izskatīja krimināllietu pret kādu pilsoni Kasatkina, kas vieglas ledzīvošanās nolūkos nodarbojās ar zīlēšanu. Baldot apmeklētājus ar viltiem it kā draudošām nelaimēm, viņa pati apņēmies novērst tās: ar noslēpumainu sejas izteiksmi viņa pasniegusi apmeklētājam «apvārdotu» miltu sauju un likusi to izkaisīt lēlu krustojumā. Par to bija jāmaksā ne mazāk kā 100 rubļu.

No visa teiktā redzams, ka mānticība ir pilnīgā pretrunā ar pareizajiem, zinātniskajiem pamatotajiem uzskatiem par dabas un sabiedrības parādību likumsakarībām. Mānticība — šī tumsanības un analfabētisma palīka — izskaužama, neatlaidīgi cīnoties pret to.

N. Gubanovs

Starptautiskais apaksts

Kolonizatoru tikojumi Tuvajos un Vidējos Austrumos

Pēdējās dienās visa pasaule no jauna pārliecinašas par angļu un amerikāņu imperiālistu noziedzīgo rīcību Tuvajos un Vidējos Austrumos. Kolonizatori dara visu, mēģinādami apspiest augošo nacionālās atbrīvošanās kustību šai rajonā un no jauna nospiest verdzības jūgā arābu tautas, kas izcīnījušas neatkarību.

Šai nolūkā angļu imperiālisti uzsākuši tiešu karadarbību Omanā — paverdzinātāji kņazistē, kas atrodas Arabijas pussalas dienvidaustrumu daļā. Pret pusmiljona lielo Omanas tautu, kas cīnās par tiesībām patstāvīgi celt dzīvi savā zemē, tiek virzīti Anglijas aviacijas, jūras kara un sauszemes spēki, kas apbruģoti ar moderno kara tehniku. Anglijas rīcība Omanā, kā norādīts TASS 21. augusta paziņojumā, ir īsts kolonālais karš. Taču angļu kolonizatoru uzbrukums nav salauzis Omanas tautas gribu, kas stingri apņēmies nosargāt savu neatkarību.

Kolonizatorisko rīcību Tuvajos un Vidējos Austrumos pastiprina Amerikas Savienotās Valstis. Tur amerikāņu politika izpaužas tā saucamajā „Eizenhauera doktrīnā”, kuras nolūks ir pakļaut Savienotajās Valstīs arabu tautas, kas atbrīvojušas vai atbrīvojas no angļu kolonālā jūga, un sagrābt arābu tautu galveno nacionālo bagātību — naftu. Šā gada sākumā ASV valdošās aprindas mēģināja uzspiest „Eizenhauera doktrīnu” Ēģiptei un Sirijai. Taču tām neizdevās novirzīt šīs valstis no neatkarīgas attīstības ceļa. Tagad amerikāņu agentūra pin sazvērētību tik-

lu, mēģinādama uzspīdzināt Ēģipti un Siriju no iekšienes. Sevišķi draudošs raksturs ir amerikāņu tikojumem Sirijā. Tur ASV diplomatu un militārā atašeja tiešā vadībā gatavoja valsts apvērsumu, kurā nolūks bija nodrošināt amerikāņu kapitalistiem vēlamu personu nākšanu pie varas. Sirijas laikraksts „An-Nasr” atzīmēja, ka ASV graujošā darbība pret Sirijas neatkarību izskaidrojama ar to, ka Sirija „kategoriski atteicās piedalīties „Eizenhauera doktrīnā” un imperialistiskajos blokos, paziņodama savu apņēmību piekopt neitralitātes un mierīgas līdzās pastāvēšanas politiku”.

Sirijas patriotu modrības rezultātā amerikāņu sazvērētība likvidēta. Sirijas valdība vēleiz pasludināja, ka tā ne-novirzīsies no nacionālās neatkarības ceļa. Taču ASV, pēc arābu laikrakstu izteikuma, turpina „īstu nervu karu” pret Siriju, cenzdams apmēl to un aizkavēt Padomju Savienības un Sirijas draudzīgo attiecību attīstīšanos.

Nebeidzas amerikāņu graujošā rīcība arī pret Ēģipti. Vēl līdz šai dienai Amerikas Savienotajās Valstīs spēkā ir arests, ko Vašingtona uzlikusi Ēģiptes dolaru kontiem bankās. Amerikāņu valdošās aprindas atteikušas pārdot Ēģiptei labību un traucē Ēģiptes galvenā eksportprodukta — kokvilnas realizēšanu pasaules tirgū.

ASV attiecībās pret Tuvo Austrumu valstīm ne mazāk raksturīgs ir aktīvais atbalsts, ko Savienotās Valstis sniedz Anglijas agresijai pret Omanu. ASV valsts sekretars Dalless vairsirdīgi paziņoja, ka

ASV un Anglija šai rajonā „cieši sadarbojas”. Dallessa paziņojums no jauna atgādina, ka angļu un amerikāņu naftas magnāti, kaut gan tie konkurē Tuvo Austrumu naftas ekspluatācijā, tomēr uzstājas vienotā frontē cīņā pret arābu tautas nacionālās atbrīvošanās kustību. To apstiprina arī ASV nostāja, izskatot Drošības padomē 11 arābu valstu lūgumu, lai padome steidzīgi apspriestu jautājumu par Anglijas agresiju Omanā. Ar ASV atbalstu rietumvalstis neļāva pat uzņemt šo jautājumu Drošības padomes darba kārtībā.

Mēģinādams novērst sabiedrības uzmanību no saviem noziedzīgiem Tuvajos un Vidējos Austrumos, imperialistiskās aprindas atkal izvilkušas dienas gaismā tā saucamo „Ungarijas jautājumu”. Pēc amerikāņu un angļu ierosinājuma 10. septembrī tiek sasaukta Ģenerālās Asamblejas ārkārtējā sesija, kurai tiks iesniegts tā saucamās „piecu cilvēku komitejas” ziņojums — mēlēsīga vira, kas savārta, pamatojoties uz naidīgiem izdomājumiem, ko salabricējuši ungāru tautas ienaidnieki, kas slapstās ārēmēs. Ungarijas valdība kategoriski protestē pret šo kļedozo iejaukšanos tās iekšējās lietās. Pret imperialistu jauno manevru protestē arī daudzu citu zemju progresīvā sabiedrība, uzsvērdama, ka ar Ungarijas apmelošanu kolonialvalstu valdošajām aprindām neizdosies nomaskēt savus noziedzīgus Tuvajos un Vidējos Austrumos.

V. Charkovs

NO TIESAS ZĀLES

Katram pēc „nopelniem”

Šā gada 19. augustā pilsonis Artemijs Baicovs savā dzīvoklī Ventspils ielā № 5, būdams iereibis, iesāka strīdu ar savu sievu un sāka meist pa logu uz ielas traukus, drēbes un mēbeles. Tiesa sodīja Baicovu ar 12 diennaktīm aresta.

* * *

Pilsoni Ivans un Michails Petrovi, dzīvo Rīgā Maskavas ielā № 357, šā gada 20. augustā nepieklājīgi uzvedās Kuldīgas rajona tautas tiesā, nepaklausīja tiesneses aizrādījumus, lamājās necenzētiem vārdiem. Abiem pilsoņiem piesprieda 10 diennaktis aresta.

* * *

Milda Strautnane no Ļeņina ielas № 68 26. augustā savā dzīvoklī iereibusi uzsāka kautīgu ar savas meitas vīru. Rezultatā tika izsists dzīvokļa logs. Mildai Strautmaiņai piesprieda 12 diennaktis aresta.

* * *

Arvids Lapiņš no Upes ielas № 1/3 iereibis piekāva savu māti, lamāja viņu. Par tādu pat huliganisku rīcību La-

piņš jau agrāk bija sodīts ar 6 diennaktīm aresta. Šoreiz viņam piesprieda 12 diennaktis.

* * *

Paulina Druvne (attēlā) nesēn 12 diennaktis pavadīja arestā. 22. augustā viņa iereibusi piedauzīgi uzvedās pilsētas parkā un beidzot izgērbās. Šoreiz Druvnei arestā nāksies pavadīt 15 diennaktis.

Technikas jaunumi

Mašīnas ar gāzes turbīnas dzinēju

Dažādās zemēs konstruktori strādā, lai vadītu jaunās mašīnas ar gāzes turbīnas dzinēju.

Nesen franču „Reno” firmas gāzes turbīnas sacīkšu automobilis „Meteors” uzstādīja jaunu pasaules ātruma rekordu automobilēm ar šādiem dzinējiem. Sacīkšu braucēju iemīļotajā vietā — izžuvaša sālsezerā gludajā guļņē Jutas štātā, ASV — „Meteors” veica

jūdzi (1609 m) divos virzienos ar vidējo ātrumu 307,7 km/st.

Citu mašīnu-eksperimentālo vieglo automobili „Feyrberd” II — uzbūvējusi firma „General Motor”. Tā ir četrvietīga mašīna ar gāzes turbīnas dzinēju, kuras jauda 200 ZS; mašīnai ir titāna korpusi. Tā ir izturējusi braukšanas pārbaudījumus, bet masveidā to vēl neražo.

NĀVES JŪRAS MANUSKRIPTI

Visa lieta sākās dēļ kazas... Tomēr pēc kārtas.

Uz rietumiem no Nāves jūras krastiem izplešas tā saucamais Judejas tuksness — kalnains, reti krūmājiem aplāts līdzenums. Šur un tur tanī izmētātas senu celtnu atliekas. Visievērojamākās no tām ir Chirbet-Kumrans, liela cietokšņa atliekas, kas uzcelts apmēram otrā gadsimta beigās pirms mūsu eras. Kādreiz, 1947. gada pavasarī, netālu no Chirbet-Kumrana savas kazas ganīja divi beduīni. Gadījās tā, ka viena kaza nezin kur noklīda, un beduīni sāka to meklēt. Šajā rajonā daudz kalķa alu. Kāds no ganiem, sviezdams akmeni kārtējā alā — cerēdams izbiedēt kazu, ja tā tur ieklīdusi, par lielu izbrīnu izdzirda plīstoša poda troksni. Ieinteresēts viņš ieilida alā un ieraudzīja vairākus augstus māla traukus, bet tajos satītas ādas manuskriptus, noklātus nesaprotamām rakstu zīmēm.

Tā atrada visvecākos ebreju manuskriptus: fragmen-

tus no Vecās derības, senas legēndas, lūgšanas. Starp citu, pēc ganu-beduīnu izdarītā atklājuma Kumrana rajonā tika atrasti senī rokraksti vēl desmit alās.

Šis fakts, protams, interesants, bet nezin, vai pie tā būtu vērts tik sīki pakavēties, ja nebūtu kāds apstāklis.

Cik zināms, kristīgā baznīca uzskata Veco derību — visnenāk bībeles daļu par svētu grāmatu. Viens no Vecās derības svētā rakstura visbūtiskākiem pierādījumiem (tās pašas, kurā pastāstīts, kā dievs kungs savā lielajā gudrībā radījis debesi, zemi, kā viņš padzina Adamu un Ievu no paradīzes, kā sarīkoja plūdus un citas pasacīpas) ir, pēc baznīckungu mācības, tas, ka visi līdz mums nonākušie Vecās derības senie teksti ir vienādi, tiem nav būtisku variantu. Šo bībeles teksta nesatricināmību teologi arī uzskata par vienu no svarīgākajiem argumentiem, kas liecina par

Vecās derības svēto raksturu.

„Vecās derības tekstus kritiski pētīšana, — raksta vēstures zinātņu kandidāts A. P. Každāns rakstā „Manuskripti stāsta” (žurnāla „Nauka i žizn” 1957. g. № 3), — jau sen noveda zinātniekus pie slēdziena, ka tās sastāvdaļas uzrakstījuši dažādi autori dažādos laikos”.

Tā, piemēram, pierādīja, ka „Piecas grāmatas” — Vecās derības pamats sastādīts no visdažādākiem dažādu tautu mītiem un teikām, kas uzrakstīti ap VIII gadsimtu pirms mūsu eras un apvienoti vienā „sistemā” V gadsimtā pirms mūsu eras. Bet zinātniekiem jau sen bija aizdomas, ka bībeles grāmatu (Vecās derības) teksts vairākkārtīgi mainījies, ka senāk pastāvējuši dažādi tā varianti.

Atradumi Judejas tuksnessā alās to apstiprināja. Te, starp citu, tika atrasts Vecajā derībā ietilpstošās pravieša Ezajas grāmatas manuskripts, kuram ir ievēro-

jamas starpības ar vispār-atzīto kanonisko tekstu. Starpības ar Vecās derības kanonisko tekstu ir arī dažos citos manuskriptos.

Tā Vecās derības senie teksti, baznīckungiem pilnīgi negaidot, apgāza lēģendu par to svēto raksturu, tā atbilda apstiprinājumu sen jau izteiktai un zinātnes pierādītais atzinums, ka Vecā derība, tāpat kā arī visa bībele — ir lēģendu un pusfantastisku hroniku krājums, ko tikai teologu fantāzija izsludinājusi par svētu.

Tomēr, cik var spriest pēc publicētiem tekstiem, ar to šo atradumu nozīme nav izsmelta; tie, starp citu, liecina, ka Kristus tēla galvenās iezīmes izveidojušās dažādās reliģiskās lēģendās, kas pastāvēja dažādās seniebreju sektās jau ilgi pirms kristianisma izcelšanās, kas tas viss, ko baznīca stāsta par Kristu un viņa darbiem, vienkārši izdomājumi.

Nē, acīmredzot ne jau velti bībelē pateikti apvainojošie vārdi par āžu dzimumu. (No žurnāla „Znanije — sila”

Vai jūs zināt, ka...

...mūsu republikā pārsvarā ir nelīdzena virsma. Visbiežāk sastopami 10—15 metru augsti pakalni, kuru diametrs sasniedz 100—500 metrus.

* * *

...netālu no Krāslavas atrodas mūsu Republikas dziļākais ezers — Dridza. Tā dziļums ir 65 metri.

* * *

...jau 1955. gadā Latvijas rūpniecības vispārējā ražošanas apjomā ražošanas līdzekļu izlaide sasniedza 49 procentus, 1940. gadā — bija tikai 28 procenti.

* * *

...salīdzinot ar 1955. gadu, kolchozu lenākumi no sabiedriskās lopkopības pērn pieauguši par 121,5 miljoniem rubļu jeb par 21,5 procentiem.

* * *

...Padomju varas gados ādas apavu ražošana Lietuvā pieaugusi vairāk nekā 7,5 reizes.

(LTA)

Redaktors A. Blūms